

ПРИНОСЪ КЪМЪ ПОЗНАВАНЕ СЕМЕЙСТВО CLERIDAE (COLEOPT.) ВЪ БЪЛГАРИЯ

Отъ С. Кантарджиева-Минкова

Beitrag zur Kenntniss der Arten der Familie Cleridae (Coleopt.) in Bulgarien.

von S. Kantardjiewa-Minkova, Sofia.

Въ статията си „Видоветъ отъ семейство Cleridae (Coleopt.) въ България“, публикувана въ „Известия на Българското Ентомологично Дружество“, София, кн. V, 1930 г., съобщихъ 12 видове и 2 форми отъ сем. Cleridae. Обаче, между другитъ колеоптерологични материали, събирани презъ последнитъ нѣколко години и съхранени въ сбиркитъ на Царската Ентомологична Станция, а сѣщо така и въ материала, който бѣхме изпратили презъ 1930 г. за ревизия и опредѣление на колеоптеролога-специалистъ по това семейство, г-нъ *J. Corporaal* въ Амстердамъ, на когото тукъ изказвамъ своята благодарностъ, указаха се единъ родъ (*Denops*) съ видъ *D. albofasciatus* Charp. и 4 вариетети нови за фауната на България, които съобщавамъ въ настоящия си малъкъ приносъ.¹⁾ Тѣ, заедно съ нѣкои по-рѣдки и съ нови находища видове, сж:

*1. *Denops albofasciatus* Charp. Голѣмина 8 м.м. Тѣлото е цилиндрично удължено. Главата е голѣма и изпъкнала, странитъ ѝ почти паралелни. Шийниятъ щитъ е по-дълъгъ, отколкото широкъ, назадъ се стѣснява. Тѣлото е червено, тукъ-тамъ покрито съ малки космици. Заднегръдътъ, коремчето и елитритъ сж черни. Антенитъ къмъ върха се разширяватъ и завършватъ съ трионовидно назжбени членчета. Последнитъ 7 членчета на антенитъ, а сѣщо така отчасти бедрата на краката и предната частъ на главата сж черни (при типа); понѣкога цѣлата глава и основата на елитритъ сж червени (нашиятъ екземпляръ е такъвъ). Устнитъ пипалца иматъ цилиндрично удължено крайно членче. Елитритъ сж гладки, лѣскави, презъ срѣдата имъ минава една гладка бѣлезникаво-жълта напречна ивица. Ходилата на заднитъ крака

¹⁾ Означенитъ съ звездичка видове и форми сж нови за фауната на България.

иматъ 5 членчета, отъ тѣхъ I-то е доста дълго, IV-тото е кжсо, но ясно оразличено.

Видътъ *Denops albofasciatus* Charp. е намѣренъ досега само въ 1 екземпляръ отъ Карловска Баня, на 7. V. 1929 г., отъ Д-ръ И. Бурешъ.

Общо разпространение: южна Европа, Германия, Франция, Кавказъ и Алжиръ.

2. *Opilo taeniatus* Kl. Намѣренъ въ България въ следнитѣ находища: Сливенъ, 5.V. 1915 г. 1 екземпляръ, уловенъ отъ П. Чорбаджиевъ (типа, det. I. Corporaal.); Кюстендилъ, 1 екземпляръ, намѣренъ въ материалитѣ на Н. Недѣлковъ.

Общо разпространение: юго-източна Европа, Балкански полуостровъ, Мала-Азия, Кавказъ.

*3. *Opilo taeniatus* Kl. var. *thoracicus* Kl. (det. I. Corporaal). Голѣмина 7—9 мм. Отличава се отъ основната форма по това, че шийниятъ щитъ, гърдитѣ (отдолу) и първитѣ 6 членчета на антенитѣ сж тъмно-червени.

Досега е намѣренъ въ следнитѣ находища: с. Брѣстовица — Пловдивско (17.V. 1930 г. 1 екз. отъ П. Чорбаджиевъ), с. Перушица — Пловдивско (8.V. 1930. единъ екз. отъ П. Чорбаджиевъ), Гюмюшъ-Бунаръ — Тракия (1 екз. отъ П. Дрънски, сжщиятъ е публикуванъ по-рано като *Opilo taeniatus* Kl.¹⁾)

Общо разпространение: Македония.

*4. *Trichodes apiarius* L. var. *Jacqueti* Pic. (det. J. Corporal). Голѣмина 14.5 мм. Тѣлото е тъмно-синьо. Елитритѣ сж керемидено-червени, съ следнитѣ тъмни ивици и петна: задъ срѣдата имъ минава една тъмно-синя напречна ивица, върха имъ е заетъ съ едно тъмно-синьо петно, а въ първата половина на елитритѣ близо до срѣдния шевъ се намира отъ дветѣ страни по една продълговата тъмна точка и по самия срѣденъ шевъ се намиратъ още по едно продълговато тъмно петно. Общо тѣлото е съ металенъ блѣсъкъ.

До сега сж известни за този вариететъ следнитѣ находища: Ловечъ, 13. VII. 1921 г. 1 екземпляръ, уловенъ отъ Кр. Ивановъ (сжщиятъ екземпляръ, опредѣленъ и съобщенъ по-рано²⁾) като *Trichodes apiarius* L. forma *arcuatus* Klyg.

Общо разпространение: Европа.

5. *Trichodes apiarius* L. var. *subtrifasciatus* Kl. До сега сж известни следнитѣ находища въ България: Панчерево, 20. VI. 1925., уловенъ отъ Н. Радевъ; Преображенски м-ръ при Търново, VI, 1924 г. 1 екземпляръ, уловенъ отъ Н. В. Царъ Борисъ III; Вратца, 7. VII. 1916 г., уловилъ Н. Недѣлковъ (последнитѣ два екземпляри съобщени въ статията на С. Кантарджиева, 1930 г. стр. 198 като неопредѣлени).

¹⁾ Въ статията на С. Кантарджиева, 1930 г. стр. 195.

²⁾ Въ статията на С. Кантарджиева: 1930 г. стр. 198.

Общо разпространение: срѣдна и южна Европа.

6. *Trichodes favarius* Ill. var. *obliquatus* Brulle. До сега сж известни следнитѣ находища въ България: Бургасъ, 6. VII. 1907 г., 4 екземпляри — въ материала на Н. Недѣлковъ и 1 екземпляръ отъ П. Чорбаджиевъ; Стара-Загора, 1908 г. отъ Н. Недѣлковъ; Германски мръ въ Лозенъ планина, 10. VI. 1906 г., уловенъ отъ Д-ръ И. Бурешъ; Рила планина, уловени отъ Недѣлковъ; Вратца, Търново — Недѣлковъ; Кресненско дефиле, с. Крупникъ 2 екземпляри, 16. V. 1916 г., уловени отъ Д. Илчевъ. (Сжиятъ този материалъ е съобщенъ по-рано като неопредѣленъ).¹⁾

Общо разпространение: Австрия, Сърбия, Босна, Гърция, Турция и Мала Азия.

*7. *Trichodes favarius* Ill. var. *punctatus* Stev. (det. J. Corporaal.) Голѣмина 9—11 м.м. Тѣлото е синьо. Елитритѣ сж ржждиво-червени, съ две широки напречни синьо-виолетови съ металенъ блѣсъкъ ивици и едно сжщо такова синьо-виолетово петно на върха, което странично и назадъ почти до срѣдния шевъ е заградено съ тѣсна ивица отъ основния червенъ цвѣтъ.

Досега сж известни следнитѣ находища въ България: Сливенъ, 25. V. 1923 г. (1 екземпляръ, уловенъ отъ Чорбаджиевъ), Тракия, Куру-Дагъ при Кешанъ, 30. IV. 1913. (1 екз. отъ Д-ръ Бурешъ).

Общо разпространение: Гърция, Турция.

*8. *Trichodes favarius* Ill. var. *axillaris* Spin. (det. J. Corporaal.) Голѣмина 14 м.м. Тѣлото е синьо-виолетово. Елитритѣ сж ржждиво-червени, съ две тъмно-сини напречни ивици, отъ които предната е разкъсана на две части. Върха на елитритѣ има сжщо такова тъмно петно.

Този вариететъ е известенъ досега само отъ Сливенъ, (1 екземпляръ, събранъ отъ П. Чорбаджиевъ).

Общо разпространение: Мала-Азия, Сирия, о-въ Кипръ.

¹⁾ Въ сжщата статия, 1930 г., стр. 198, подъ забележка 3.

ZUSAMMENFASSUNG.

In meiner Arbeit „Die Arten der Familie Cleridae (Coleopt.) in Bulgarien“, welche in den „Mitteilungen der Bulgarischen Entomologischen Gesellschaft in Sofia“ Band V. 1930 zum Abdruck gelangten, habe ich 12 Arten und 2 Formen der Familie Cleridae bekanntgegeben. In dem coleopterologischen Material, welches in den letzten Jahren gesammelt wurde sind, und welches in den Sammlungen der Königlichen Entomologischen Station aufbewahrt wird, ebenso in den Materialien, welche wir zweck Nachprüfens und Determination dem Specialisten auf coleopterologischem Gebiet Herrn I. Corporaal, in Amsterdam, gesandt haben (welchem ich hier meinen besten Dank ausspreche), habe ich einige neue und für die Fauna Bulgariens sehr interessante Formen gefunden.

Diese neue Formen sind Folgende:

1. *Denops albofasciatus* Charp. — 1 Exemplar von Karlowska Bania, 7. V. 1929.

2. *Opilo taeniatus* Kl. var. *thoracicus* Kl. — Die bekannt gewordenen Fundorte sind: Brestovitza — Bezirk Plovdiv; Perustiza — Bezirk Plovdiv und Giumusch-Bunar in Thracien.

3. *Trichodes apiarius* L. var. *Jacqueti* Pic. — 1 Exemplar von Lovetsch, 13. VII. 1921. (dasselbe wurde früher als *Trichodes apiarius* L. forma *arcuatus* Klug. berichtet.

4. *Trichodes favarius* var. *punctatus* Stev. — Bekannte Fundorte sind: Sliven, 1 Exemplar; Thracien — Kuru-Dag bei Keschan, 1 Exemplar.

5. *Trichodes favarius* Ill. var. *axillaris* Spin. — Fundort Sliven, 1 Exemplar.

Für die untenbezeichneten seltenen Arten gelten folgende neue Fundorte, nämlich:

6. *Opilo taeniatus* Kl. — Fundort Sliven, 1 Exemplar.

7. *Trichodes apiarius* L. var. *subtrifasciatus* Kl. — Bekannte Fundorte sind: Pantsherevo, Preobragenski Monastir bei Tirnovo und Wratza.

8. *Trichodes favarius* Ill. var. *obliquatus* Brulle.: Fundorte: Burgas, Stara-Zagora, Germanski Monastir in Losen Gebirge, Rila-Gebirge, Tirnovo und in Mazedonien — Kresna-Defile, Krupnik.